

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił podstawę wymiaru składek **S. G.** pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.:

- kwiecień 2013 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 4.344,04 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 3.748,47 zł,
- wrzesień 2013 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 5.649,63 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 4.875,07 zł,
- styczeń 2014 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 3.880,16 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 3.348,20 zł.

Organ rentowy wskazał, że przeprowadzona kontrola wykazała, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie uwzględnił przychodu osiągniętego przez S. G. z tytułu wypłaconych mu świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że S. G. w kwietniu 2013 r. otrzymał kwotę dofinansowania w wysokości 1.237,04 zł, we wrześniu 2013 roku kwotę 2.475,10 zł, w styczniu 2014 roku kwotę 838,80 zł.

Organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z Regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującym w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością osobami uprawnionymi do korzystania z funduszu są pracownicy zatrudnieni u pracodawcy na podstawie umowy o pracę niezależnie od rodzaju umowy, wymiaru czasu pracy oraz ich rodziny. Przyznanie świadczeń zgodnie z rozdziałem IV punkt 1 Regulaminu ma charakter uznaniowy. Środki funduszu mogą być przeznaczone na dofinansowanie wypoczynku pracowników i ich rodzin w formie przyznania wczasów pracowniczych. Ustalenia kontroli wykazały, że płatnik składek wypłacał świadczenia pieniężne pracownikom spółki ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w postaci dofinansowania do wyjazdów wypoczynkowych pracowników i wypłacono świadczenia socjalne nie uwzględniając sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej poszczególnych pracowników spółki. Podstawą wypłaty określonej wysokości świadczenia pieniężnego była liczba oraz wiek dzieci, staż pracy oraz pobyt w apartamentach we wcześniejszych okresach, długość pobytu. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłacone świadczenia nie mają charakteru socjalnego i stanowią przychód pracownika w rozumieniu art.12 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych i tym samym od uzyskanego przez pracownika przychodu należy naliczyć składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja k.11-13 akt ZUS dot. S. G.)

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił podstawę wymiaru składek **E. K.** pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. za luty 2013 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 5.046,75 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 4.354,84 zł.

Organ rentowy wskazał, że przeprowadzona kontrola wykazała, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie uwzględnił przychodu osiągniętego przez E. K. z tytułu wypłaconych jej świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że E. K. w lutym 2013 roku otrzymała kwotę dofinansowania w wysokości 1.237,04 zł.

Organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z Regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującym w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością osobami uprawnionymi do korzystania z funduszu są pracownicy

zatrudnieni u pracodawcy na podstawie umowy o pracę niezależnie od rodzaju umowy, wymiaru czasu pracy oraz ich rodziny. Przyznanie świadczeń zgodnie z rozdziałem IV punkt I Regulaminu ma charakter uznaniowy. Środki funduszu mogą być przeznaczone na dofinansowanie wypoczynku pracowników i ich rodzin w formie przyznania wczasów pracowniczych. Ustalenia kontroli wykazały, że płatnik składek wypłacał świadczenia pieniężne pracownikom spółki ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w postaci dofinansowania do wyjazdów wypoczynkowych pracowników i wypłacono świadczenia socjalne nie uwzględniając sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej poszczególnych pracowników spółki. Podstawą wypłaty określonej wysokości świadczenia pieniężnego była liczba oraz wiek dzieci, staż pracy oraz pobyt w apartamentach we wcześniejszych okresach, długość pobytu. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłacone świadczenia nie mają charakteru socjalnego i stanowią przychód pracownika w rozumieniu art.12 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych i tym samym od uzyskanego przez pracownika przychodu należy naliczyć składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja k.9-11 akt ZUS dot. E. K.)

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił podstawę wymiaru składek **S. K.** pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. za maj 2013 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 3.809,98 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 3.287,64 zł.

Organ rentowy wskazał, że przeprowadzona kontrola wykazała, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie uwzględnił przychodu osiągniętego przez S. K. z tytułu wypłaconych jej świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że S. K. w maju 2013 r. otrzymała kwotę dofinansowania w wysokości 838,80 zł.

Organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z Regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującym w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością osobami uprawnionymi do korzystania z funduszu są pracownicy zatrudnieni u pracodawcy na podstawie umowy o pracę niezależnie od rodzaju umowy, wymiaru czasu pracy oraz ich rodziny. Przyznanie świadczeń zgodnie z rozdziałem IV punkt I Regulaminu ma charakter uznaniowy. Środki funduszu mogą być przeznaczone na dofinansowanie wypoczynku pracowników i ich rodzin w formie przyznania wczasów pracowniczych. Ustalenia kontroli wykazały, że płatnik składek wypłacał świadczenia pieniężne pracownikom spółki ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w postaci dofinansowania do wyjazdów wypoczynkowych pracowników i wypłacono świadczenia socjalne nie uwzględniając sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej poszczególnych pracowników spółki. Podstawą wypłaty określonej wysokości świadczenia pieniężnego była liczba oraz wiek dzieci, staż pracy oraz pobyt w apartamentach we wcześniejszych okresach, długość pobytu. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłacone świadczenia nie mają charakteru socjalnego i stanowią przychód pracownika w rozumieniu art.12 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych i tym samym od uzyskanego przez pracownika przychodu należy naliczyć składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja k.9-11 akt ZUS dot. S. K.)

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił podstawę wymiaru składek **Ł. K.** pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. za lipiec 2013 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 3.395,76 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 2.930,19 zł.

Organ rentowy wskazał, że przeprowadzona kontrola wykazała, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie uwzględnił przychodu osiągniętego przez Ł. K. z tytułu wypłaconych mu świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że Ł. K. w lipcu 2013 roku otrzymał kwotę dofinansowania w wysokości 838,80 zł.

Organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z Regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującym w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością osobami uprawnionymi do korzystania z funduszu są pracownicy zatrudnieni u pracodawcy na podstawie umowy o pracę niezależnie od rodzaju umowy, wymiaru czasu pracy oraz ich rodziny. Przyznanie świadczeń zgodnie z rozdziałem IV punkt 1 Regulaminu ma charakter uznaniowy. Środki funduszu mogą być przeznaczone na dofinansowanie wypoczynku pracowników i ich rodzin w formie przyznania wczasów pracowniczych. Ustalenia kontroli wykazały, że płatnik składek wypłacał świadczenia pieniężne pracownikom spółki ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w postaci dofinansowania do wyjazdów wypoczynkowych pracowników i wypłacono świadczenia socjalne nie uwzględniając sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej poszczególnych pracowników spółki. Podstawą wypłaty określonej wysokości świadczenia pieniężnego była liczba oraz wiek dzieci, staż pracy oraz pobyt w apartamentach we wcześniejszych okresach, długość pobytu. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłacone świadczenia nie mają charakteru socjalnego i stanowią przychód pracownika w rozumieniu art.12 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych i tym samym od uzyskanego przez pracownika przychodu należy naliczyć składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja k.9-11 akt ZUS dot. Ł. K.)

Decyzją z dnia 26 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił podstawę wymiaru składek **R. J.** pracownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. za sierpień 2013 roku na ubezpieczenia społeczne emerytalne i rentowe, chorobowe i wypadkowe na kwotę 3.667,77 zł oraz ubezpieczenie zdrowotne na kwotę 3.164,92 zł.

Organ rentowy wskazał, że przeprowadzona kontrola wykazała, że płatnik składek w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne nie uwzględnił przychodu osiągniętego przez R. J. z tytułu wypłaconych mu świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że R. J. w sierpniu 2013 roku otrzymał kwotę dofinansowania w wysokości 1.237,04 zł.

Organ rentowy zaznaczył, że zgodnie z Regulaminem Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych obowiązującym w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością osobami uprawnionymi do korzystania z funduszu są pracownicy zatrudnieni u pracodawcy na podstawie umowy o pracę niezależnie od rodzaju umowy, wymiaru czasu pracy oraz ich rodziny. Przyznanie świadczeń zgodnie z rozdziałem IV punkt 1 Regulaminu ma charakter uznaniowy. Środki funduszu mogą być przeznaczone na dofinansowanie wypoczynku pracowników i ich rodzin w formie przyznania wczasów pracowniczych. Ustalenia kontroli wykazały, że płatnik składek wypłacał świadczenia pieniężne pracownikom spółki ze środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w postaci dofinansowania do wyjazdów wypoczynkowych pracowników i wypłacono świadczenia socjalne nie uwzględniając sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej poszczególnych pracowników spółki. Podstawą wypłaty określonej wysokości świadczenia pieniężnego była liczba oraz wiek dzieci, staż pracy oraz pobyt w apartamentach we wcześniejszych okresach, długość pobytu. W ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wypłacone świadczenia nie mają charakteru socjalnego i stanowią przychód pracownika w rozumieniu art.12 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych i tym samym od uzyskanego przez pracownika przychodu należy naliczyć składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

(decyzja k.7-9 akt ZUS dot. R. J.)

Odwołania od ww. decyzji złożył pełnomocnik (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.. W treści odwołania wskazano, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych błędnie zastosował przepisy ustawy z dnia 4 marca 1994 r. o Zakładowym Funduszu Świadczeń Socjalnych w związku z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Pełnomocnik zaznaczył, że w kontrolowanym przez organ rentowy okresie u płatnika składek obowiązywał regulamin Funduszu Świadczeń Socjalnych oraz szereg innych aktów wewnętrznych, w tym Regulamin Przyznawania

Wczasów Pracowniczych. W oparciu o ich treść oraz zasady w nich wyrażone pracodawca dokonywał przydziału dofinansowania do wyjazdów wypoczynkowych w miejscowościach K. oraz W., gdzie zlokalizowane są apartamenty należące do spółki, a przeznaczone wyłącznie na pobyty pracowników. W stosunku do osób, w tym wskazanych w ww. decyzjach, które złożyły w wyznaczonym terminie podania o dofinansowanie stosowano kryterium socjalne sprawdzając ich sytuację życiową, rodzinną i materialną. Pełnomocnik płatnika podniósł, że zgodnie z Zarządzeniem z dnia 28 stycznia 2011 r. pracownicy, których dochód przekracza pierwszy próg podatkowy są pozbawieni prawa do złożenia wniosku o dofinansowanie wypoczynku w ww. miejscowościach. Zdaniem pełnomocnika zaskarżone decyzje, w związku z naruszeniem obowiązującego prawa, powinny zostać uchylone.

(odwołanie w aktach spraw VIII U 1013/16, U (...), VIII U 1016/16, VIII U 1017/16, VIII U 1021/16)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. w odpowiedziach na odwołania wniósł o ich oddalenie podtrzymując dotychczasową argumentację.

Postanowieniami z dnia 21 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy połączył sprawy: VIII U 1014/16, VIII U 1016/16, VIII U 1017/16, VIII U 1021/16 ze sprawą VIII U 1013/16 celem wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

(postanowienia w aktach spraw U 1014/16, VIII U 1016/16, VIII U 1017/16, VIII U 1021/16)

Na rozprawie w dniu 21 września 2016 r. zainteresowani przyłączyli się do stanowiska skarżącego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedmiotem działalności płatnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. jest handel i produkcja artykułów gospodarstwa domowego.

W 2013 roku płatnik zatrudniał około 100 osób.

(okoliczności bezsporne)

W 2013 roku spółka była właścicielem mieszkania w K. oraz mieszkania we W.. Mieszkania te były udostępniane pracownikom spółki w celach wypoczynkowych.

(okoliczność bezsporna)

W okresie objętym kontrolą przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych tj. od 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2013 r. zainteresowani **S. G., E. K., S. K., Ł. K. i R. J.** byli zatrudnieni u ww. płatnika na podstawie umowy o pracę.

(okoliczność bezsporna)

W okresie objętym kontrolą obowiązywał u płatnika składek **Regulamin Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych** (dalej Regulamin), w którym określono zasady i warunki przyznawania świadczeń socjalnych pracownikom odwołującego. W regulaminie wskazano, że osobami uprawnionymi do korzystania z Funduszu są pracownicy zatrudnieni u pracodawcy na podstawie umowy o pracę niezależnie od rodzaju umowy i wymiaru czasu pracy (Rozdział III §5 pkt 1). Przyznanie świadczeń z Funduszu w odniesieniu do uprawnionych miało charakter uznaniowy (Rozdział IV §7 punkt 1).

Dofinansowanie wypoczynku dla uprawnionych odbywało się zgodnie z Regulaminem przyznawania wczasów pracowniczych, który stanowił załącznik do Regulaminu (Rozdział V §9 punkt 1).

(regulamin – k.40)

Zgodnie z Regulaminem przyznawania wczasów pracowniczych ocena sytuacji pracownika zależała od: stażu pracy pracownika, liczby oraz wieku dzieci, a także korzystania z ośrodków wczasowych (w K. lub we W.) w latach ubiegłych.

O kolejności wyboru dowolnego terminu wczasów decydowała liczba uzyskanych punktów. Warunkiem ostatecznego przyznania dofinansowania do wczasów było złożenie w ciągu 7 dni od daty końcowej przyjmowania zapisów na poszczególne sezony wniosku urlopowego zaakceptowanego przez bezpośredniego przełożonego.

(regulamin – k.42)

Rekrutacja, co do możliwości skorzystania z ww. mieszkań odbywała się w 2 etapach tj. na sezon letni oraz na sezon zimowy. Osoby, które posiadały prawo do skorzystania ze świadczeń z funduszu świadczeń socjalnych mogły zapisać się na konkretny termin. Pracownicy ubiegając się o dofinansowanie do wyjazdu nie składali oświadczenia o aktualnej sytuacji materialnej i rodzinnej. Informacje te były zbierane przez spółkę w innym trybie. Lista pracowników wraz z liczbą punktów była wywieszona na tablicy ogłoszeń.

(zeznania świadka J. G. min.00:06:58 – 00:25:38, zeznania K. P. – min.00:28:30-00:47:06, zeznania zainteresowanych R. J. min.00:45:54, E. K. min.01:01:33 protokół rozprawy z 14.11.2016 r.)

Decyzję o tym, który z zatrudnionych w spółce pracowników może skorzystać z ww. mieszkań podejmował prezes spółki w oparciu o takie czynniki jak: wysokość wynagrodzenia, liczba dzieci oraz sytuację zdrowotną pracownika czy też członków jego rodziny. Zdarzało się, że prosił dział kadr o akta osobowe pracowników bądź o dodatkowe informacje.

Prezes spółki nie zajmował się sumowaniem punktów, gdyż tych czynności dokonywał dział kadr. Jeżeli dany termin wyjazdu został wskazany przez więcej niż jednego pracownika o przyznaniu dofinansowania decydowała liczba punktów, w przeciwnym wypadku pracownik otrzymywał dofinansowanie bez względu na liczbę punktów.

(zeznania K. P. min. 00:29:48 – 00:30:43, min.00:38:23- 00:39:11, zeznania zainteresowanych S. K. min.00:53:53-00:55:19, E. K. min.01:01:47 protokołu (...).11.2016 r., zestawienie liczby punktów – k.51-55)

Z dofinansowania do wyjazdu korzystali także pracownicy, którzy nie mieli dzieci oraz którzy mieli ujemną liczbę punktów.

(zeznania zainteresowanego Ł. K. min.00:48:39, 00:50:05)

Zainteresowani nie składali oświadczeń o wysokości dochodów w rodzinie.

(zeznania zainteresowanych S. G. min.00:40:55, S. K. min. (...):09, E. K. min.01:02:31 protokół rozprawy z 14.11.2016 r.)

Pracownik mógł skorzystać z dofinansowania więcej niż raz w roku.

(zeznania zainteresowanego S. G. min.00:41:04 protokół rozprawy z 14.11.2016 r.)

Wysokość dofinansowania zależała od długości pobytu. Pracownik dowiadywał się o wysokości kwoty, którą musi uiścić przed wyjazdem. Otrzymywał wówczas fakturę za pobyt i informację o wysokości dofinansowania.

(zeznania zainteresowanych S. G. min.00:41:38-00:42:26, R. J. min.00:46:32-00:47:09, Ł. K. min.00:50:35-00:50:52, S. K. min. (...):11 protokół rozprawy z 14.11.2016 r.)

W dniu 28 marca 2013 roku **S. G.** złożył wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 1.237,04 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 1.085,04 zł a zainteresowany wpłacił do kasy spółki 71 zł.

W dniu 8 sierpnia 2013 roku S. G. złożył wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 2.475,10 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 2.170,10 zł a zainteresowany wpłacił do kasy spółki 141 zł.

W dniu 20 grudnia 2013 roku **S. G.** złożył wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 838,80 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 734,40 zł a zainteresowany wpłacił do kasy spółki 46,60 zł.

Oświadczenie o wysokości dochodów zainteresowany złożył 31 marca 2016 roku. Z oświadczenia wynika, iż **S. G.** prowadzi gospodarstwo domowe wraz z żoną, dorosłą córką i synem. Dochód zainteresowanego na członka rodziny wynosił 1.113 zł.

Przychód **S. G.** za marzec 2013 roku wyniósł 4.344,04 zł, w tym 1.237,04 zł z tytułu funduszu świadczeń socjalnych, za sierpień 2013 roku – 5.649,63 zł, w tym 2.475,10 zł z tytułu świadczeń socjalnych.

(wniosek, faktura, kartoteka pracownika, w aktach rentowych zainteresowanego, oświadczenie – k.10, listy płac – k.20-22)

W dniu 3 lipca 2013 roku **R. J.** złożył wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 1.237,04 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 1.085,04 zł a zainteresowany wpłacił do kasy spółki 71 zł. Oświadczenie o wysokości dochodów zainteresowany złożył 18 marca 2016 roku. Z oświadczenia wynika, iż **R. J.** prowadzi gospodarstwo domowe wraz z żoną, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Dochód zainteresowanego na członka rodziny wynosił 850 zł.

Przychód **R. J.** za lipiec 2013 roku wyniósł 3.667,77 zł, w tym 1.237,04 zł z tytułu funduszu świadczeń socjalnych.

(wniosek, faktura, kartoteka pracownika, w aktach rentowych zainteresowanego oświadczenie – k.10 akt VIII U 1014/16, listy płac – k.23)

W dniu 25 czerwca 2013 roku **Ł. K.** złożył wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 838,80 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 734,40 zł a zainteresowany wpłacił do kasy spółki 46,60 zł. Oświadczenie o wysokości dochodów zainteresowany złożył 25 marca 2016 roku. Ze złożonego oświadczenia wynika, iż **Ł. K.** nie ma nikogo na utrzymaniu. Średni dochód zainteresowanego wynosił w 2013 roku 2.115,22 zł.

Przychód **Ł. K.** za czerwiec 2013 roku wyniósł 3.395,76 zł, w tym 838,80 zł z tytułu funduszu świadczeń socjalnych.

(wniosek, faktura, kartoteka pracownika, w aktach rentowych zainteresowanego oświadczenie – k.10 akt VIII U 1016/16, listy płac – k.24)

W dniu 14 kwietnia 2013 roku **S. K.** złożyła wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 838,80 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 734,40 zł a zainteresowana wpłacił do kasy spółki 46,60 zł. Oświadczenie o wysokości dochodów zainteresowany złożył 30 marca 2016 roku. Ze złożonego oświadczenia wynika, iż **S. K.** prowadzi gospodarstwo domowe wraz z mężem, ma na utrzymaniu małoletniego syna, który jest osobą niepełnosprawną oraz iż dochód średni na członka rodziny w 2013 roku wynosił 1.695,70 zł.

Przychód **S. K.** za kwiecień 2013 roku wyniósł 3.809,98 zł, w tym 838,80 zł z tytułu funduszu świadczeń socjalnych.

(wniosek, faktura, kartoteka pracownika, w aktach rentowych zainteresowanego oświadczenie – k.10 akt VIII U 1017/16, listy płac – k.26)

W dniu 25 stycznia 2013 roku **E. K.** złożyła wniosek o dofinansowanie wypoczynku w wysokości 1.237,04 zł. W tym samym dniu płatnik wystawił fakturę na kwotę 1.085,04 zł a zainteresowana wpłacił do kasy spółki 71 zł. Oświadczenie o wysokości dochodów zainteresowana złożyła 21 marca 2016 roku. Ze złożonego oświadczenia wynika, iż **E. K.** prowadzi gospodarstwo domowe wraz z mężem, ma na utrzymaniu małoletnią córkę oraz iż dochód średni na członka rodziny w 2013 roku wynosił 1.867 zł.

Przychód **E. K.** za styczeń 2013 roku wyniósł 5.046,75 zł, w tym 1.237,04 zł z tytułu funduszu świadczeń socjalnych.

(wniosek, faktura, kartoteka pracownika, w aktach rentowych zainteresowanego oświadczenie – k.10 akt VIII U 1021/16, listy płac – k.25)

W aktach osobowych zainteresowanych znajdują się informacje o stanie cywilnym i liczbie dzieci. Pracodawca miał wiedzę o stopniu niepełnosprawności zainteresowanej S. K. oraz o tym, że jej syn jest osobą niepełnosprawną.

(kwestionariusze osobowe, orzeczenia w aktach osobowych zainteresowanych)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z ww. dokumentów, których sytyny nie kwestionowały oraz zeznań zainteresowanych, zeznań K. P., zeznań świadka J. G.. Zeznania zainteresowanych, prezesa zarządu płatnika oraz świadka są spójne, logiczne, znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów.

Podkreślić należy, że dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kluczową kwestią było to, czy płatnik przed przyznaniem spornych świadczeń zastosował kryterium socjalne i zbadał indywidualnie sytuację życiową, rodzinną i majątkową każdego z beneficjentów. Wprawdzie zeznający w niniejszej sprawie prezes odwołującego się płatnika wskazywał, że każdy wniosek był przez niego analizowany pod kątem całokształtu sytuacji życiowej, w jakiej znajdował się poszczególny pracownik, ale sama decyzja miała charakter uznaniowy, gdyż przyznawane w trakcie procesu rekrutacji punkty nie miały decydującego znaczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie są niezasadne i podlegają oddaleniu.

Istota rozpoznawanego w niniejszym postępowaniu sporu dotyczy podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne pracowników podlegających, z mocy art.6 ust.1 punkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 963 z późn. zm.) ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, i z mocy art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ww. ustawy ubezpieczeniom chorobowemu i wypadkowemu, a także na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art.81 ust.1 i 6 oraz art.83 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jednolity Dz.U. z 2015 roku, poz. 581 z późn. zm.).

Zgodnie z treścią art.47 ust.1 punkt 3 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc (...) nie później niż do 15 dnia następnego miesiąca.

Zgodnie z treścią art.18 ust.1 i ust.2 w zw. z art.20 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi przychód, o jakim mowa w art.4 pkt 9 i 10 tej ustawy. Przychód zgodnie z definicją zawartą w art.4 punkt 9 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oznacza przychody w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2012 roku, poz. 361 z późn. zm.).

Treść art.12 ust.1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie pozostawia żadnych wątpliwości, że wartość spornych w niniejszej sprawie świadczeń, które zainteresowani uzyskali w 2013 roku od odwołującego płatnika stanowi przychód tych pracowników. Okoliczność ta nie przesądza jeszcze kwestii, iż wartość tych świadczeń podlega automatycznie wliczeniu do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w przypadku zainteresowanych.

Niektóre rodzaje przychodów podlegają wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne z mocy wydanego na podstawie art.21 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, które zawiera zamknięty katalog przychodów niestanowiących podstawy wymiaru składek (Dz.U. z 1999 roku, nr 49, poz. 488 ze zm.). Wyłączenia te stanowią wyjątek od reguły zawartej w art.6, art.16 i art.32 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Podkreślić

w tym miejscu należy, że o „wyłączeniu oskładkowania w zakresie świadczeń socjalnych” decyduje nie to czy dane świadczenie zostało wypłacane z odpowiedniego funduszu, ale to, czy jest to zgodne z ustawą z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz. 800) oraz wydanego na podstawie art.8 ust.2 tej ustawy, regulaminu.

Ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w art.2 pkt 1 definiuje działalność socjalną, przez którą należy rozumieć usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej, opieki nad dziećmi w żłobkach, przedszkolach oraz innych formach wychowania przedszkolnego, udzielanie pomocy materialnej-rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach określonych umową.

Zgodnie z treścią §2 ust.1 punkt 19 ww. rozporządzenia, nie stanowią podstawy wymiaru składek, świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Zasady tworzenia oraz funkcjonowania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych zostały – jak to już wyżej zasygnalizowano - określone w ustawie z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z 20 sierpnia 2001 roku (I PKN 579/00, OSNP 2003, nr 14, poz. 331), zgodnie z którym „pracodawca administrujący środkami zakładowego funduszu świadczeń socjalnych nie może ich wydatkować niezgodnie z regulaminem zakładowej działalności socjalnej, którego postanowienia nie mogą być sprzeczne z zasadą przyznawania świadczeń według kryterium socjalnego, to jest uzależniającego przyznawanie ulgowych usług i świadczeń wyłącznie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu”. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 4 lipca 2007 roku, II PK 25/07, LexPolonica nr 1937741). Podzielić należy również pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 20 sierpnia 2001 roku, I PKN 579/00 (LexPolonica nr 362457), iż „fundusz świadczeń socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin, a także emerytów i rencistów. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatami są zwłaszcza rodziny o najniższych dochodach”. Także w wyroku z dnia 6 lutego 2008 roku (II PK 156/07, Lex), Sąd Najwyższy wskazał, iż „art.8 ust.1 ustawy z dnia 4 marca 1994 roku o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie stanowi podstawy przyznania wszystkim pracownikom świadczeń pieniężnych, które nie zmierzają do realizacji celów socjalnych zgodnych z art.1 ust.1 i art.2 pkt 1 tej ustawy”.

Podkreślić należy, że płatnik składek administrując funduszem socjalnym, nie może tego czynić z pominięciem ustawy i w konsekwencji przez swoje działania uszczuplać zasoby tego funduszu, nawet jeśli odbyłoby się to przy pełnej aprobacie przedstawicieli związków zawodowych (uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 marca 2011 roku w sprawie III AUa 541/2010).

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 20 czerwca 2012 roku (I UK 140/2012, Lex) zgodnie, z którym założeniem ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych jest podział środków tego funduszu między uprawnionych według kryterium socjalnego, co wyklucza zasadę równości. Przepis art.8 ust.1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych wyraźnie wiąże wysokość przyznawanego świadczenia (będącego pomocą finansową w rozumieniu art.2 ust.1 ustawy) z rozpatrywaną łącznie sytuacją życiową, rodzinną i materialną osoby uprawnionej. Oznacza to, że ocena zgodności wydatkowanych środków z regulaminem powinna obejmować w niniejszej sprawie także i to, czy przyznanie świadczeń odbyło się zgodnie z kryteriami, o jakich mowa w regulaminie.

Zgodnie z treścią ust.2 art.8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, zasady i warunki korzystania z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu, z uwzględnieniem ust.1, oraz zasady przeznaczania środków Funduszu na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej określa pracodawca w regulaminie ustalonym zgodnie z art.27 ust.1 albo z art.30 ust.5 ustawy o związkach zawodowych. Pracodawca, u którego nie działa zakładowa organizacja związkowa, uzgadnia regulamin z pracownikiem wybranym przez załogę do reprezentowania jej interesów.

Podkreślić należy, że wydany na tej podstawie regulamin zakładowego funduszu świadczeń socjalnych stanowi źródło prawa pracy zgodnie z dyspozycją art.9 k.p. Naruszenie przez pracodawcę regulaminu wykorzystania zakładowego funduszu świadczeń socjalnych oznacza naruszenie art.8 ust.2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. Przepis art.8 ust.2 ww. ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych stwarza podstawę do stanowienia regulaminów, jako zakładowego źródła prawa w zakresie zasad przeznaczania środków zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na poszczególne cele i rodzaje działalności socjalnej oraz zasad i warunków korzystania z usług i świadczeń finansowanych z funduszu. Swoboda zawartych w regulaminie zasad przyznawania indywidualnych świadczeń jest ograniczona zasadą wynikającą z treści art.8 ust.1 tej ustawy, zgodnie, z którą przyznawanie ulgowych usług i świadczeń ma być uzależnione od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu (J. Skoczyński, Komentarz do ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, Warszawa 2003, s. 83).

Regulamin, jako źródło prawa pracy jest wiążący dla płatnika w zakresie ogólnych zasad i kryteriów podziału środków funduszu świadczeń socjalnych, a także w odniesieniu do ustanowionego w tym regulaminie trybu przyznawania takich świadczeń pracownikom.

Należy także wskazać, iż przepis art.8 ust.1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie odnosi się do całości działalności socjalnej w rozumieniu art.2 punkt 1 tej ustawy, a jedynie do ulgowych świadczeń i usług. Regulamin może przewidywać wydatkowanie środków funduszu na inne cele mieszczące się w ramach działalności socjalnej oraz ustalać inne zasady korzystania z tych świadczeń, np. powszechnej dostępności na równych zasadach w zakresie imprez integracyjnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2008 roku, II PK 74/2008, OSNP 2010/7-8 poz. 88). Istnieją zatem dwie kategorie świadczeń i usług socjalnych ze względu na ich adresatów: indywidualne i zbiorowe. Świadczenia lub usługi kierowane do osób indywidualnych, tzw. ulgowe, powinny być przyznawane według kryterium socjalnego przewidzianego w art.8 ust.1, uzależniającego ich przyznanie wyłącznie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2001 roku, I PKN 579/00, OSNP 2003, nr 14, poz. 331).

Reasumując płatnik (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., jako pracodawca, musiał poznać sytuację życiową, rodzinną i majątkową uprawnionych do korzystania z indywidualnych świadczeń socjalnych, ażeby w ogóle mógł prawidłowo rozdzielać sporne świadczenia. Płatnik był uprawniony do zbierania informacji o sytuacji materialno - życiowej pracowników (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2002 roku, I PKN 267/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 99).

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje na to, że decyzja płatnika, co do możliwości skorzystania przez zainteresowanych z mieszkań znajdujących się w K. lub we W. była decyzją uznaniową, co prawda w pewnym stopniu uzależnioną od sytuacji rodzinnej, w jakiej znajdował się dany pracownik jednak sytuacja ta nie miała wpływu na przyznanie dofinansowania. O przyznaniu dofinansowania decydowały takie kryteria jak: staż pracy, liczba dzieci i korzystanie z dofinansowania we wcześniejszym okresie. Natomiast wysokość dofinansowania zależała jedynie od długości pobytu – dwutygodniowego, tygodniowego lub krótszego i wynosiła 141 zł, 71 zł lub 46,60 zł. W tym wypadku dofinansowanie w tej samej wysokości otrzymał pracownik, który miał na utrzymaniu rodzinę jak i samodzielnie prowadzący gospodarstwo domowe. Dodatkowo należy wskazać, iż możliwość skorzystania z funduszu mieli także pracownicy, którzy nie mieli dzieci (Ł. K.) bądź mieli dzieci pełnoletnie (S. G.). Jak wynika z ustaleń Sądu pracownik miał możliwość skorzystania z dofinansowanego wynajmu więcej niż raz w roku – S. G. w 2013 roku wyjechał 3 razy i tym samym wysokość dofinansowania, jakie uzyskał była wyższa niż pozostałych pracowników. Z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych nie była finansowana inna działalność socjalna, pracownik nie mógł również otrzymać dofinansowania do wyjazdu w miejsce niż będące własnością pracodawcy apartamenty. Ta sytuacja powodowała, że częściowo koszty utrzymania apartamentów należących do pracodawcy były pokrywane z odpisu na fundusz świadczeń socjalnych.

Zgromadzony materiał dowodowy wykazał, iż płatnik nie dokonał indywidualnej analizy sytuacji życiowej, rodzinnej i majątkowej każdego z uprawnionych do uzyskania spornych świadczeń socjalnych. Należy podkreślić, że mało prawdopodobne jest, ażeby wszyscy pracownicy zatrudnieni u jednego pracodawcy pozostawali jednocześnie w jednakowej sytuacji materialnej, życiowej i rodzinnej. Sytuacja życiowa ma wszak z natury rzeczy charakter zmienny

i może ulegać w pewnych okresach życia danego człowieka pogorszeniu np. w związku z chorobą, śmiercią członka rodziny, czy też utratą mieszkania itp. Sytuacja rodzinna dotyczy zaś przede wszystkim liczby członków rodziny, z którymi pracownik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i na pewno różniła się u poszczególnych pracowników, a sytuacja materialna dotycząca posiadanych zasobów majątkowych i uzyskiwanych dochodów, sprowadza się nie tylko do ustalenia wysokości wynagrodzenia pracownika, jakie uzyskiwał ten pracownik tylko u płatnika, ale dotyczy wszystkich osób, z którymi ów pracownik prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Te wszystkie informacje pozwalają dopiero w prawidłowy sposób ustalić kryterium socjalne, którym winien kierować się płatnik dokonując dystrybucji spornych świadczeń z funduszu socjalnego. Gdy pracownicy uzyskują w tej samej lub zbliżonej do siebie wysokości wynagrodzenia ze stosunku pracy łączącego ich z danym płatnikiem, sytuacja poszczególnych ubezpieczonych z uwagi na ich sytuację życiową i rodzinną może być różna z wyżej omówionych powodów. Dlatego w sytuacji, z jaką mamy do czynienia na gruncie niniejszej sprawy, ustalanie sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej zawsze powinno następować indywidualnie. W wyroku z dnia 8 maja 2002 roku (I PKN 267/01), Sąd Najwyższy wprost wypowiedział się, iż w art.8 ust.2 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych jest zawarta zasada przyznawania ulgowych usług i świadczeń oraz dopłat z Funduszu według kryteriów o charakterze wyłącznie socjalnym, tj. uzależnionych, co do zasady i wysokości od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Z tego zaś punktu widzenia nie może być obojętne to, czy i jakie dochody osiąga pracownik poza zakładem pracy, w którym ubiega się o świadczenie oraz jaka jest sytuacja życiowa wszystkich członków jego rodziny, z którymi prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Jeżeli więc przyznawanie świadczeń jest uzależnione od wymienionych wyżej kryteriów, to oczywiście staje się, że sytuacja pracownika lub innej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu wymaga każdorazowo wyjaśnienia, ustalenia i oceny.

Brak w regulaminie jakichkolwiek reguł odnoszących się do sposobu ustalania przez pracodawcę sytuacji socjalnej tj. życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej. Brak ten nie oznacza jednak, że pracodawca był zwolniony od dokonania powyższych ustaleń. Fundusz Świadczeń Socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatami są zwłaszcza rodziny o najniższych dochodach. Pracodawca mając swobodę w doborze instrumentów przy pomocy, których ustali sytuację socjalną (życiową, rodzinną i materialną) osób uprawnionych mógł i powinien tego dokonać np. poprzez zobowiązanie ubiegającego się o świadczenie pracownika, do złożenia oświadczenia, bądź wniosku, w którym znajdą się wszystkie niezbędne informacje dotyczące sytuacji rodzinnej, życiowej i materialnej tego pracownika. Chodzi o takie informacje, które pozwolą pracodawcy w zgodzie z cytowaną ustawą ustalić sytuację życiową, rodzinną i materialną. Ważne jest, aby przed przyznaniem świadczenia z Funduszu, pracodawca rzeczywiście uzależnił samo przyznanie świadczenia, a następnie jego wysokość od sytuacji socjalnej pracownika (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 listopada 2013 r., III AUa 812/13).

Przyznanie, więc przez płatnika składek spornych świadczenia bez indywidualnej analizy sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracownika odbyło się zatem - w ocenie Sądu - z naruszeniem art.8 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych.

Jak słusznie zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 września 2009 roku w sprawie I UK 121/2009 (OSNP 2011/9-10 poz. 133) zasada wyrażona w art.8 ust.1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w zakresie w jakim wymaga zastosowania kryterium socjalnego indywidualnie do każdego z uprawnionych, nie doznaje żadnych wyjątków. W konsekwencji nawet regulamin nie może zmienić tej zasady, a świadczenia wypłacone przez płatnika z pominięciem tej zasady nie mogą być ocenione w sensie prawnym, jako świadczenia socjalne, a jeżeli tak, to nie mogą korzystać z uprawnień przyznanych tym świadczeniom przez system ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji pomoc z funduszu może być dokonywana jedynie wówczas, gdy uzależnia się jej przyznawanie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej pracownika.

Reasumując - sporne świadczenia nie miały charakteru socjalnego, gdyż ich otrzymanie nie wiązało się z zastosowaniem przez płatnika kryterium socjalnego z art.8 ust.1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych. W konsekwencji świadczenia te stanowią przychód w rozumieniu art.12 ust.1 ww. ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który to przychód stanowi podstawę wymiaru składek zgodnie z art.18 ust.1 ustawy

systemowej w związku z §1 ww. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 roku w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Wobec powyższego Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołania.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto na podstawie przepisu art.98§1 k.p.c., zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

Sąd zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział Ł. kwotę 2.640 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Z 2015 roku, poz.1804), mając na uwadze treść §2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku (Dz.U. z 2016 roku, poz.1667) zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z wartością przedmiotu sporu w sprawie dotyczącej S. G. (§2 punkt 3), zaś w pozostałych sprawach na podstawie §9 punkt 2 w każdej z rozpatrywanej spraw.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi płatnika składek.

5.01.2017 r.